מועצה מקומית מיתר

פרוטוקול ישיבת מועצה **שלא מן המניין** לחודש דצמבר

2016

מיום שלישי , יג' בכסלו תשע"ז, 13.12.2016

הפרוטוקול אושר בישיבת המליאה מיום 16/1/17

נרשם על ידי חברת אגמי

מועצה מקומית מיתר
ישיבת מועצה שלא מן המניין 13.12.16

השתתפו ה"ה:

בן גרא אבנר	- ראש המועצה
דוד לוי	- סגן ראש המועצה וממלא מקום.
עדנה סבאג קריבוי	- סגנית ראש המועצה
חדווה שקד	- סגנית ראש המועצה
יוסי וקנין	- חבר המועצה
יניב חזן	- חבר המועצה
יואל בוהדנה	- חבר המועצה
שמעון פרץ	- חבר מועצה

חסרים:

סולומון כהן	- חבר המועצה

מוזמנים:

ציון אלמלם	- מזכיר המועצה
ג'קי להב	- גזבר המועצה
מטי מויאל	- מבקרת המועצה
שרון מררי	- רו"ח חיצוני
עו"ד ששון יצחק	- יועץ משפטי לרשות

קהל נוכחים של כ-25 תושבים

מועצה מקומית מיתר
ישיבת מועצה שלא מן המניין 13.12.16

על סדר היום:

א. אישור תקציב 2017 .
ב. אישור תקן כ. אדם.
ג. אישור מסגרת אשראי חח"ד בבנק מרכנתיל דיסקונט לשנת 2017 בסך של 2 מש"ח ,לרבות שיעבוד הכנסות עצמיות.

פרוטוקול

מר ציון אלמלם: ערב טוב. ישיבת מליאת **המועצה שלא מן המניין לחודש דצמבר שנת 2016** בראשות ראש המועצה אבנר בן גרא. משתתפים חברי המועצה:דוד לוי,עדנה סבאג קריבוי,חדווה שקד, יוסי וקנין ,יניב חזן ,יואל בוהדנה , שמעון פרץ . נמצאים פה גם גזבר המועצה ג'קי להב,רו"ח שרון מררי,עו"ד ששון יצחק יועץ משפטי לרשות, מטי מויאל מבקרת המועצה, ערב טוב!!

א. אישור תקציב 2017

א' בן גרא: קודם כול ערב טוב לכולם, ברוכים הבאים. הישיבה היא בנושא תקציב 2017, לפני שאנחנו נכנסים לפרטים אני רוצה קודם כול כמובן להודות לגזבר המועצה ולרו"ח שרון מררי על העבודה המצוינת שהם עשו. למי שלא יודע, אנחנו במשך הזמן, מכיוון שלקחנו על עצמנו לא להיות בתאגיד בזמנו ב-2010, הקנסות של המים הכניסו אותנו לגרעונות מסוימים, בד בבד גם הפסיקו לנו את מענק האיזון המזערי שהיה לנו ולכן נקנסנו גם כן ב-1.2 מיליון שקל במשרד החינוך ובעוד כ-500 אלף שקל ברווחה,

ש' פרץ: לא בגלל הקהל, אבל זה לא "חיים שכאלה",

א' בן גרא: אל תפריע לי, כי אם אתה מפריע אני מצביע על התקציב.

ש' פרץ: ואתה חוזר על דברים שאמרת כבר לפני שלוש שנים וארבע שנים.

א' בן גרא: אל תפריע לי בבקשה,

ש' פרץ: אתה גם אומר דברים לא נכונים.

א' בן גרא: אני רוצה לסקור את העשייה, יש פה תושבים, תכבד אותם. אתה הרי ממילא מתנגד, אז מה זה משנה מה תגיד כרגע?

ש' פרץ: לפחות שתגיד את האמת. התושבים פה שומעים אותך.

א' בן גרא: האמת אנחנו רק אומרים את האמת, זה לא האמת שלך, זה נכון, אבל אמת יש אחת. בסדר? זה הכול, אל תפריע לי בבקשה.

ש' פרץ: מתי הפסיקו את מענקי האיזון תזכיר לי?

א' בן גרא: כשהפסיקו את מענקי האיזון אנחנו נכנסנו לתכנית התייעלות, ולשמחתנו

הצלחנו גם כן בשנה קודמת להגיע לאיזון תקציבי לראשונה בתולדותיה של מיתר, לאיזון תקציבי ללא לקיחת הלוואות איזון. שזה קודם כול ייאמר לשבחם של הגזבר ושל רואה החשבון מררי, שעשו עבודה מצוינת. במקביל גם כן, זה לא הזמן להצטנע, אני עצמי רצתי והצלחתי להשיג מה שאף אחד לא הצליח להשיג באזור, וזה שני מקורות ארנונה – אחד מהם זה המחסום, בשיעור של 400 אלף ש״ח לשנה, והשני זה בסיס נבטים. תשאלו איך נבטים קשור למיתר? זה בדיוק העבודה שלי. להיות יצירתי ולהצליח להביא את הכסף הזה. הכסף הזה נתן לנו חמצן ברמה שהצלחנו, בוא נאמר, להתאזן שנה שעברה ואני מקווה שאנחנו נתאזן גם השנה. לא משנה מה יראו הרבעונים, אני מקווה, ויש לי בסיס לדעת, שאנחנו נתאזן.

צריך להבין שבתקציב המועצה גם כן קורים כל מיני דברים שהם לא בשליטה שלנו. לדוגמה אחד מהם שקרה השנה – הסכם שכר עם ההסתדרות. הסכם שכר עם ההסתדרות כשעושים אותו, עושים אותו מעל לראש שלנו. זאת אומרת, אנחנו מקבלים חוזה, הסכם, ביי-פרודקט כזה, מוכן, שאותו אנחנו צריכים לשלם לעובדים. אין לנו יכולת לסרב לשלם אותו. או לדוגמה רפורמות, שעושים מעל הראש לנו, דוגמת רפורמת הסייעת השנייה, שאין לנו אפשרות להגיד לא, אבל מי שמשלם אותה בגלל הסוציו-אקונומי שלנו זה אנחנו ולא מישהו אחר. לכל זה צריך למצוא מקורות תקציביים, ואנחנו מצליחים גם להדק את החגורה, גם למצוא את המקורות התקציביים וגם לתת את השירותים ברמה הנאותה.

חוץ מזה, יש עוד כמה נקודות שמשפיעות על תקציב המועצה – אחד מהם, לדוגמה, יציאה לפנסיה. מכיוון שחלק גדול מהעובדים הוותיקים הם עובדים שנמצאים בפנסיה תקציבית, ברגע שהם יוצאים, סליחה על המילה, זה נטל על המועצה, אוקיי? כי ממילא אתה צריך לגייס מישהו אחר, אבל מצד שני אתה גם כן משלם את הפנסיות שלהם בתור פנסיה תקציבית, וגם בזה אין לך מה לעשות.

שנה הבאה, בגלל שהצלחנו לא לקחת הלוואות איזון, אנחנו נתחיל לרדת בפרעון המלוות. רק שתדעו, משנים קודם, הרבה טרם תקופתי, לקחנו הלוואות איזון בגלל שהיינו צריכים באמת, כי מה לעשות, ההכנסות וההוצאות לא התאזנו. לקחו פה הלוואות בסדר גודל של שני מיליון, שלושה מיליון שקל כל שנה, הגענו למצב שהחזר המלוות שלנו, תקשיבו טוב, הוא 2.6 מיליון, שאותם כמובן אנחנו צריכים להחזיר. אז לשמחתנו בגלל שהצלחנו לצמצם את העניין הזה, אנחנו הולכים לרדת החל מהשנה ב-200 אלף שקל לפחות בפרעון

המלוות וכמובן שאנחנו נמשיך ונשתדל לא לקחת מלוות. גם השנה, למי שלא שם לב, אנחנו הצלחנו אפילו להתאזן גם כן ולהמשיך את השנה הזו גם בלי העלאת ארנונה, כפי שאני הודעתי כבר במסע הבחירות, ורבותיי, אני לא עובד על אנשים בעיניים, אני במסע הבחירות הודעתי שאני מעלה את הארנונה בשתי פעימות של 4.5 אחוז. הודעתי.

ש' פרץ: אבנר, הבחירות עוד שנתיים, זה דיון על התקציב, אתה לא צריך לספר את הקורות חיים שלך.

א' בן גרא: אנחנו כרגע לא העלינו ארנונה, למעט מה שמחויב עפ"י חוק ההסדרים, 1.7 משהו,

ש' פרץ: אז העלית ארנונה.

א' בן גרא: *אנחנו* לא העלינו ארנונה חריגה.

ש' פרץ: בכמה העלית, אתה יכול להגיד לציבור?

א' בן גרא: אנחנו לא העלינו שום ארנונה חריגה. עכשיו אני רוצה להיכנס, ברשותכם, למה עשינו. יש פה דברים שבאמת מכבידים על היישוב. עכשיו, להבדיל מאחרים שיכולים לשבת מול מקלדת, לכתוב, להציע, להמציא, יש מישהו אחד שיש לו אחריות ומישהו אחד שאחראי גם בדין, גם לפעמים בדברים פליליים, שיש לו את האחריות והוא זה שצריך לעשות, ומה לעשות זה הגורל שלי. אני לא מתלונן לרגע, כי אני בחרתי בזה, וזה בסדר מבחינתי, אבל אני רוצה לסקור עכשיו בשעה הקרובה, משהו כזה, לסקור מה אנחנו עשינו בכל תחום שמעניין את היישוב.

נתחיל ככה, קודם כול מבחינה לאומית, ויכולים להגיד אנשים,

ש' פרץ: היועץ המשפטי, לפי הכללים דיון על תקציב הוא דיון על התקציב, זה לא סיפור חיים של ראש מועצה. זה צריך להיות דיון על התקציב.

ש' יצחק: על זה הוא מדבר.

ש' פרץ: לא, אני אומר לך כי אתה היועץ המשפטי. הדבר השני זה שאנחנו יודעים שלישיבה הזו נקבע מועד, שמונה עד שמונה וחצי.

א' בן גרא: אם אתה תפריע לי אני אעלה את התקציב להצבעה. אני מכריז על זה פעם שנייה. פעם שלישית,

ש' פרץ: אני שואל, ששון, אתה היועץ המשפטי,

ש' יצחק: הוא מסביר, הוא מדבר אתך על התקציב, הוא סוקר,

ש' פרץ: לא, אז תיתן הסבר. מחובתך להסביר. הוא רוצה לסקור. הוא צריך

להתייחס לתקציב, לא מה היה.

ש' יצחק: אתה יודע שלא אני מנהל את הישיבה,

ש' פרץ: אני יודע אבל אני פונה אליך כ"שומר הסף" מה שנקרא.

א' בן גרא: מה שעשינו במשך השנה, וזה הישג, הישג לתושבי מיתר, רבותיי ושוב פעם אני אומר, אתם שומעים פה ורואים את הדינמיקה, אבל לי אין את האפשרות לעשות את הדינמיקה הזו, אני צריך לעשות ואני צריך לתת את הדין, וזה מה שאני אעשה, בסדר? יש כאלה שיאהבו, יש כאלה שלא יאהבו, אני מתנהל לפי האמת שהצגתי אותה, לפי הצרכים של היישוב, שבמלוא הצניעות אני מכיר אותם לא פחות מאף אחד אחר, ואני לא מתכוון פה להתייפייף ואני לא עובד לפי פייסבוקים ואני לא עובד לפי עצומות, כי אני בטוח שכל אחד שיושב פה לא היה רוצה לראות ראש מועצה ששולחים לו עצומה כזו והוא מתנהל לפיה, שולחים לו עצומה אחרת והוא מתנהל לפיה. בשביל זה לא צריך ראש מועצה, בשביל זה אפשר לשים רובוט, יכניסו לו את הנתונים והוא יפלוט את הפלט שיפלוט.

ש' פרץ: נכון, רובוט זה דבר שלא קשוב לתושבים.

א' בן גרא: אז אני רוצה להמשיך, ברשותכם. עניין הדואר. הדואר שהוא בעיה כאובה במשך שנים,

ש' פרץ: כבוד היועץ המשפטי, שוב, מה קשור הדואר לתקציב?

א' בן גרא: לא הצליחו להזיז אותה,

ש' פרץ: אני לא ראיתי את זה בספר תקציב.

א' בן גרא: אני הלכתי,

ש' פרץ: אתה מוכן להיות שומר הסף לרגע? לא, אמרו לי שאתה צריך להגיד משהו, להנהן, משהו.

א' בן גרא: הצלחתי ללכת לבית משפט,

ש' יצחק: אני מסביר לך,

א' בן גרא: ששון, אתה יותר לא מגיב.

ש' פרץ: אתה לא יכול להגיד לו את זה.

א' בן גרא: הצלחתי ללכת לבית משפט ולהשיג פסק דין לטובת תושבי מיתר, לבנות פה דואר ראוי, הדואר כבר עשה מכרז, בחר קבלן, עוד מעט יתחיל לעבוד בשטח. למי שלא יודע, זה השטח המגודר מול בי"ס חמדת, ובזה אני מקווה מאוד שאנחנו נביא לידי סיום את הסאגה הכאובה הזו של הדואר.

ש' פרץ: אבנר, אני לא רוצה להפריע לך, אבל אני אוכל להתייחס מדי פעם למה שאתה אומר? כי תבעת מהדואר 150 אלף שקל והשופט פסק שלא תקבל שקל.

א' בן גרא: סאגה נוספת שאנחנו צריכים להבין אותה זה הסאגה של הפקקים. היום הייתה לי עדנה כשישבתי בטקס של שר התחבורה לפתיחת הקטע האחרון של כביש 6, שמה כמובן נשאתי דברים מכיוון שאני מאוד מעורב מה קורה פה, כן? יש כבר אנשים שפנו אליי, אמרו לי תגיד לי, מה, הפקקים שייכים לראש מועצה? מה, מישהו מתקשר לחולדאי להגיד לו יש פקק? אבל כן שייך. למה שייך? כי אמרתי עוד פעם, אני יושב פה וחוץ מהאחריות שלי רואה את עצמי גם כשופר של כל אחד שנמצא פה ביישוב ולכן אם למישהו יש משהו שכואב לו אז אני קודם עושה אותו. ואני לא עושה אותו רק בשוקת, אני גם מעורב מול פיני בדש, אני מעורב גם מול רוביק, כדי לפתוח את כל הציר הזה. אז איפה ההישגים שלנו כרגע בעניין של הפקקים?

ש' פרץ: כבוד היועץ אתה יכול להסביר לי איפה זה כתוב בסעיף התקציב, הפקקים?

א' בן גרא: יש הישגים מינוריים בדמות מצלמות וזה של הכוונה,

ש' פרץ: אתה מכיר את החוק, צו המועצות המקומיות קובע מפורשות.

י' חזן: שמעון, אבל מה הבעיה, באו תושבים לשמוע קצת סקירה. באו תושבים, אתה רוצה שלא נתייחס אליהם?

ד' לוי: אתה מעוניין שהם ישמעו רק אותך? שישמעו גם את ראש המועצה.

ש' פרץ: יניב חזן. לא, רק שיידעו, זה יניב חזן, הוא חבר מועצה.

י' חזן: לא, אבל אתה רוצה שסתם. בוא, סתם התנגדות? אם יש לך התנגדות ענייינית,

ש' פרץ: אני לא מתנגד, אני רוצה להגיד דברים,

י' חזן: אז תן לו, זאת סקירה, באו אנשים, תכבד אותם.

ד' לוי: מותר לו. מותר לו, הוא ראש מועצה, הוא יכול לדבר כמה שהוא רוצה.

ש' פרץ: לא בישיבת תקציב.

ד' לוי: בישיבה הזאת, מותר לו.

י' חזן: באו אנשים, תכבד אותם. לא כל ישיבה מגיעים לפה אנשים.

ד' לוי: לא מוצא חן בעיניך, זה בעיה אחרת. פשוט לא מוצא חן בעיניך שעוד לא שומעים מה שאתה רוצה שישמעו. זה הכול.

ש' יצחק: על מה אתה מסתמך?

ש' פרץ: אני מסתמך על צו המועצות המקומיות, שאומר שבדיון על התקציב ידונו רק על התקציב.

א' בן גרא: חברים, כולם מוכנים להצבעה על התקציב?

לגבי העניין של הפקקים, חבר'ה, אני חושב שבאמת השגנו הישג גדול, אם כי הוא לוקח זמן, בוודאי, כל מי שמבין קצת בבנייה וכולם פה כמעט בנו את ביתם במו ידיהם, נקרא לזה ככה, או בניהולם, אז הם יודעים שבנייה לוקחת זמן. אבל לפחות הצלחנו להשיג מחלף ראוי מאוד שיוריד מעלינו את העומס. נכון, זה לוקח זמן, מה לעשות, אבל לפחות יש לנו איזושהי בשורה, אנחנו לא עומדים במקום ולא יודעים מה הולך לקרות.

חוץ מזה ברמה הלאומית, אמרתי, ומה לעשות ראש מועצה שלא שמרשה לעצמו לשבת רק בד' אמותיו זה לא בדיוק הדבר שנדרש לנגב ובמסגרת הזו אני גם רואה את עצמי שליח של הנגב ושליח של אלה שרוצים לגור בנגב וזה בא לידי ביטוי בשני יישובים שאנחנו מקימים. אין פה אף ראש מועצה באזור כרגע שהקים ישובים כמונו, אוקיי? כרמית, שחיה ובועטת ונותנת אפשרות לצעירים ומביאה לפה אנשים איכותיים, והצבא בעליית צה"ל לנגב לקחו כבר 200 מגרשים ויש להם שאיפה ל-600, וגם כמובן היישוב חירן, שגם אותו אנחנו מקימים, והיישוב יתיר שנמצא כרגע על שולחן השרטוט, וגם הוא יהיה. אני מדגיש את הפעילות הלאומית הזו מכיוון שראש מועצה זה לא אחד שמטפל רק במבנה המועצה, בשביל זה יש מנכ"ל. לא צריך שראש המועצה יתעסק בדברים האלה. יש גם דברים חיצוניים, חוץ ממשרדי הממשלה, משימות לאומיות,

משה (תושב): רגע, תעדכן בנושא המנכ"ל, אם כבר נגעת, המנכ"ל עוזב?

א' בן גרא: משה, אל תפריע לי בבקשה, מושון.

משה: לא, אבל אתה רוצה לעדכן על מנכ"ל, תעדכן, עוזב לא עוזב, אף אחד לא יודע מי מחליף אותו.

ד' לוי: זה לא עניינך אם המנכ"ל עובד או לא עובד.

משה: סליחה, אל תסתום את הפה לאנשים.

ד' לוי: אתה אל תגיד לי, אתה תסתום את הפה,

משה: אתה אל תסתום לאנשים את הפה.

ד' לוי: אתה תסום את הפה, אין לך רשות לדבר.

משה: אני לא אסתום את הפה. כמו שלך יש זכות לדבר, גם לי יש זכות לדבר.

ד' לוי: לא, אין לך רשות לדבר.

משה: מי אתה בכלל?

ד' לוי: מה זה מעניין אותך מי אני. אתה אין לך רשות לדבר.

א' בן גרא: אני אסביר את הכללים. סליחה, חברים. אני אסביר את הכללים, רק שתדעו, אני לא בסדר, אוקיי? אני לא אמרתי את הכללים. הכללים הם פשוטים. בישיבות מליאה רשאי ראש המועצה לתת למי שביקש לדבר לדבר. כמובן זה לא בישיבת תקציב כי התקציב הוא לא לדיון מול זה, אבל בכל מקרה, גם אם הייתה רשות דיבור לתושבים אז קודם כול מי שמדבר ורשאי לדבר זה רק חברי המועצה וגם להם יש זמן קצוב. לי אין זמן קצוב אבל אני צריך לפרוס את כל היריעה שבה אני מטפל בפני כולם, כולל חברי מועצה, לא יקרה מצב חלילה שיגידו לא ידעו.

ש' פרץ: אבל את זה המצאת עכשיו, אתה לא צריך לפרוס בפנינו כלום, אתה צריך להתייחס לתקציב שהונח על השולחן לדיון.

א' בן גרא: עכשיו, בוא אנחנו נמשיך עם העניין כפי שאמרתי העניין של הארנונה.

ש' פרץ: אתה לא יכול להתייחס לזה שרק מותר לך לתת זכות דיבור.

א' בן גרא: כפי שאמרתי, אנחנו הצלחנו להשיג 2.6 מיליון מבסיס נבטים, שזה סכום מאוד מכובד. הצלחנו להשיג גם כן 400 אלף מהמחסום, ועוד ידנו נטויה.

ש' פרץ: ג'קי, שלושה מיליון שקלים, מה עשינו איתם בתקציב? כי קראתי אותו, לא ראיתי אותם.

א' בן גרא: כדי לבוא ולנסות ולסגור את התקציב ולשמור על רמת שירותים נאותה. אני אגיד לכם איפה זה בא לידי ביטוי. שבוע שעבר, באמת אבל, תבדקו אותי.

ש' פרץ: הוא עונה לשאלה שלי, נו.

א' בן גרא: יש בחור בשם אריה מצליח שמשרד הפנים שלח אותו לשאול, מה לשאול? איך מועצת מיתר הצליחה להעלות את הסל לתושב מ-4.800 ל-5.200. תשאלו במשרד הפנים, לא אני. הוא הגיע לפה. הוא אמר "איך זה קרה?" איך יכול להיות שאתם לא מקבלים מענקים ממשלתיים, לא מקבלים שום דבר, והדברים האלה קורים. זה באשר לארנונה.

לגבי בנייה. כמובן שיישוב על מנת שנוכל למנף אותו, כמו שאמר בן גוריון, כן? את מילות השיר, הוא היה מצטט אותן: "אנו באנו ארצה לבנות ולהיבנות בה". כדי להיבנות צריך גם לבנות, וכפי שהזכרתי קודם כול, העניין של היישובים והעניין של המינוף וההרחבה של מיתר, שזה כמובן אנחנו מטפלים בו, יש גם את המבנים הפנימיים. אנחנו הצלחנו להגיע

למצב שמאפס מבנים לתנועות נוער, יש לנו מבנים נאותים לכל תנועות הנוער. בית תרבות שלא היה לנו – יש לנו בית תרבות. תיכון שלא היה לנו – יש לנו תיכון. אם כי אני יכול להגיד לכם, בתיכון אנחנו השקענו בניוטרל חמישה מיליון שקל שנה שעברה. בסדר, יש הליכי התנגדויות, מותר להתנגד, הכול בסדר, כל אחד ומה שעשה, אבל אנחנו השקענו חמישה מיליון שקל בניוטרל שיכולנו להשקיע אותם בתיכון החדש במקום החדש. אבל עוד פעם, מכיוון שטובת הילדים היא זו שלנגד עינינו אז אנחנו משקיעים את זה. בתי ספר, כמובן גם הרחבות, גם התאמות. עכשיו, תשאלו למה זה קשור לתקציב? פשוט מאוד, יש לזה הוצאות. כשאנחנו מדליקים את האור בבית ספר, התקציב עובד. כשיש מים בבית ספר, התקציב עובד. כשיש גינון, התקציב עובד. הכול קשור. יש פה כאלה שגם כן אמרו פעם: "אל תבנה, למה אתה בונה? הרי כל דבר כזה עולה כסף לתחזק אותו, למה אתה בונה?" אז תגידו לי אתם, אני יכול להשאיר את הנוער שלנו בלי המבנים האלה? מועדון הנוער שדרגנו אותו עכשיו, אחרי כמה שנים, הרחבנו את הספרייה, הרחבנו את הספרייה העירונית – כל זה למה? זה נכון, זה צורך כסף, זה צורך משאבים, זה יותר תאורה,

ד' לוי: בית גיל הזהב.

א' בן גרא: בית גיל הזהב, תודה, דוד. בית גיל הזהב, ועוד היד נטויה. אנחנו נמשיך לבנות, כמה שיותר.

ש' פרץ: המזרקה.

א' בן גרא: גם המזרקה, נכון. מגיע לציבור, חבר'ה, מגיע לציבור שיהיה להם גם יופי מול העיניים, מה לעשות. נכון, עושים, אי אפשר להגיד שלא עושים. גם את זה.

סיפור של גני ילדים, חברים. גני ילדים, אנחנו באמת התברכנו, עכשיו זה קצת משתנה, אבל אנחנו התברכנו במה שקוראים בסטטיסטיקה "שכבת פריון". "שכבת פריון" זה כל החבר'ה שעדיין יולדים ילדים. בסדר? יש שכבה כזו בתוך הסטטיסטיקה של יישוב, אצלנו ברוך השם,

ש' פרץ: ששון, מה קשור הפריון לתקציב?

ש' יצחק: למה ראש המועצה לא יכול להתבטא?

ש' פרץ: אני לא מפריע לו, אני שואל.

ע' קריבוי: אני אגיד לך מה קשור. כאן יש הרבה יותר בתי ספר מלהבים ומעומר וכל זה זה כסף. זה עולה כסף.

א' בן גרא: איזה יופי, סגניתי מבאר שבע הבינה את זה מהר, למרות שזה אולי מסובך.

ש' פרץ: אני מסכים אתך,

ע' קריבוי: זהו, בזה גמרתי.

ש' פרץ: לכן אני שואל. יש עלייה בכמות הילדים, ויש גנים שאין בהם את הבטיחות הנדרשת.

ע' קריבוי: תשווה אותנו לעומר וללהבים, לנו יש יותר הוצאות.

ש' פרץ: בגלל שיש הרבה ילדים צריך לטפל בגני הילדים. עדנה, תודה על ההתייחסות שלך, זה היה חשוב מאוד.

א' בן גרא: שכבת הפריון חשובה משני היבטים. קודם כול כדי למנף את היישוב וכדי שיהיה לנו כיף בו צריך כל הזמן לדאוג להזנה של מערכת החינוך. סתם דוגמה, בסדר? אני בדרך כלל לא חלילה מוציא לעז על קולגות שלי אבל יש מקרים שאני משווה. למה אני אומר מקרים שאני משווה? אני לא משווה כל הזמן, כי ההשוואה היא מסוכנת. אנחנו לא מחפשים להיות שווים למישהו, אנחנו מחפשים לעשות את הכי טוב שאנחנו יכולים, ולא משנה מה ההשוואה לאיזה כיוון היא הולכת, וככה אנחנו פועלים. אז כשדיברתי על שכבת פריון מתייחסים לשני דברים: קודם כול הזנה של ילדים לבתי הספר, וכרגע, בגלל שיש קצת ירידה בעניין הזה, לכן נדרשות גם כן השכונות הדרומיות, חוץ מהמינוף הכלכלי והפיתוחי והישן תמורת חדש ושדרוג התשתיות וכל מה שכרוך, צריך גם לדאוג להזנה הזו. תסתכלו יש יישובים לידינו שסוגרים בתי ספר. סוגרים בתי ספר, ואנחנו לא נגיע לזה. אנחנו נעשה את החשבון שלנו איך אנחנו מגיעים ואיך אנחנו מצליחים.

אז דיברנו ככה על מערכת החינוך, רק שתדעו לאן פנינו במערכת החינוך, וכשאני אומר לאן פנינו, כפי שציינתי, יש זה נגזרות תקציביות כבדות, כבדות מאוד. אנחנו צריכים עוד להרחיב בית ספר אחד בשש כיתות, אנחנו צריכים לבנות עוד גני ילדים. הרי כמו שאתם יודעים אנחנו השתדלנו לשמור על מספר הילדים בגני הילדים לדוגמה, סדר גודל של 30 מקסימום, אבל בגלל הסיפור של רפורמת הסייעת השנייה אנחנו נצטרך כנראה להגיע למקסימום ולשים סייעת שנייה. לא משנה, זה עולה קצת יותר אולי אבל אנחנו נסתדר עם זה. אז קודם כול גני ילדים. שתיים – התיכון שלנו, שהתחלנו אותו מכלום, שחשבנו אולי לא יהיה לנו אפילו תלמידים, אנחנו היום עומדים על כמעט 900 תלמידים ואנחנו בשנים הקרובות אנחנו נגיע במהירות ל-1,200. קחו בחשבון שאנחנו קולטים שם גם את כרמית שהיא כרגע מוגדרת שכונה שלנו ולא יישוב, אז גם כשהיא תהיה יישוב, לא משנה באיזו קונסטלציה אם נהיה מועצה כזו או אחרת או נישאר ככה, תלמידי כרמית יהיו פה. חוץ

מזה אנחנו קולטים כמובן את תלמידי דרום הר חברון, ואנחנו גם כן, שתדעו, גם בתוך מערכת החינוך שלנו, שהיא מערכת משלבת, זה עולה המון כסף. כל ילד, כן? לא מאחל לאף אחד, כל ילד שיש לו קשיים או יש לו משהו כזה, זה משפיע על התקציב. אפשר לראות אחרי זה בסעיפים של הרווחה ובסעיפים האלה אפשר לראות.

כמובן הגיל השלישי, שאנחנו כפי שאמרתי, הזכיר לי דוד סגני, הזכיר לי שאנחנו שדרגנו את בית גיל הזהב, שאני חושב באמת, במלוא הצניעות, המבנה הכי יפה במיתר. פונה לפארק, יפה, זכוכיות, באמת, אבל צריך לצקת בו תוכן וכשאנחנו יוצקים תוכן, כולל מועדון מועשר, שסגניתי חדוה הייתה מעורבת בזה מול מאיר כהן דאז שהיה שר הרווחה, אנחנו הצלחנו להשיג גם מועדון מועשר למרות שאנחנו סוציו-אקונומי 9 ולא בדיוק נותנים לנו את הדברים האלה, כל דבר זה מלחמה.

בעניין של הספורט – תשימו לב שחוץ ממתקני הספורט, שבאמת שדרגנו אותם, אני אם הייתי יודע שמתקן הספורט של הכדורגל הזה שב"מיתרים" יהיה הצלחה כזו מסחררת, אני כועס על עצמי שלא עשיתי אותו קודם. אבל אני אעשה עוד כמה.

תושב: מה עם זה שבקצה היישוב?

א' בן גרא: אני אעשה עוד כמה, כולל שדרוג של קצה היישוב מה שקוראים,

ש' פרץ: אפשר לפתוח את החלון ולהסתכל על המתקן כושר פה בחוץ.

תושבת: הוא סגור עם מנעולים.

ש' פרץ: כן.

א' בן גרא: אז יש כמה מתקנים שעשינו,

ש' פרץ: תשעה סלים עדיין חסרים, הילדים לא יודעים איפה לשחק.

א' בן גרא: פעילויות הספורט, כמובן, ואני רוצה להגיד לכם, חברים, אתם יודעים, יש דברים שהם מתחילים כאילו משאלה שחבר מועצה כלשהו, אני לא רוצה להגיד שמות, כלשהו, שולח לאיזה מקום מכתב, אוקיי? עכשיו, זה שהוא שלח את המכתב מילא, לא משנה מה כתוב במכתב, בדרך כלל סתם דברים, אבל הבעיה זה הבומרנג, שזה חוזר. סתם שאלה, נניח אני פונה למשרד הפנים, שואל אותם: האם חייב ממ"ד === במאה או לא. ועכשיו אני פתאום צריך לטפל בזה וזה בכל זאת נופל עליי, אבל אני אומר עוד פעם, חברים, אני יושב פה לעשות את מלאכתי נאמנה, גם אם יש חלק שלא מסכימים – אני לא יכול לרצות מאה אחוז מהיישוב, בסדר? אני משתדל אבל תאמינו לי,

ש' פרץ: אני כתבתי את המכתב למשרד הפנים כדי שהוא לא יחייב אתכם במאה

אחוז, כי זה מה שהוא רוצה לעשות.

א' בן גרא: כל מי שפנה אליי יודע היטב שאני קשוב לרחשי התושבים, ובאמת, אין לי שום בעיה, אנשים כותבים לי, יש פה חלק שגם כן מסתמסים אתי חופשי,

תושב: סליחה, זה לא נכון.

א' בן גרא: בסדר, אוקיי. לגבי הנוער –

תושב: אבנר, סליחה, מותר לשאול שאלה תוך כדי?

א' בן גרא: לא, לא, לא. אני אסביר עוד פעם את התהליך.

תושבת:יהיה איזשהו שלב בלו"ז כאן שאנחנו נוכל לבטא משהו מרחשי הלב שלנו?

א' בן גרא: אחרי שאני אסיים לדבר אני אתן לחברי האופוזיציה עד עשר דקות לדבר, בסדר? כאשר מי שמוביל זה חבר האופוזיציה מהסיעה הגדולה, חברנו בוהדנה, ואחר כך ידבר מי שידבר ואח"כ חדוה סגניתי ביקשה להגיד כמה מילים, היא תגיד כמה מילים, ואנחנו נעבור להצבעה על התקציב ונעבור לישיבה חשובה מאוד, רבותיי, שכמה זמן מנסים לבטל אותה? תמיכות לנוער. תמיכות לנוער ולכל מיני גופים פה במיתר. למה לנסות לבטל את הישיבה לא יודע, נבצר מבינתי, אבל מה לעשות.

תושבת:סליחה?

א' בן גרא: אל תפריעי לי בבקשה.

תושבת:שאלה, רק כן או לא.

א' בן גרא: לא, אין שאלה.

תושבת:יהיה מקום לבטא רחשי לב?

א' בן גרא: אמרתי, לא. בסדר? אז בואי, אל תפריעי לי. הסברתי בדיוק מה קורה.

תושבת:כרגע אמרת שאתה מקשיב לתושבים אבל.

א' בן גרא: הסברתי. תבואי אליי למשרד, אני לא מנהל דיונים פה.

תושבת:אני מנסה מעל לחצי שנה לפגוש אותך ואני לא יכולה אז אולי כאן.

א' בן גרא: חברים, לגבי הנוער.

ש' פרץ: מאחר והתייחסת לנושא התמיכות אז חשוב להגיד, היועץ המשפטי נמצא פה: אני פניתי בבקשה למשרד הפנים לקבל את הזמן הראוי להתכונן לישיבה החשובה שקשורה לתמיכות הנוער. קיבלנו את המידע רק ביום שבת בלילה. המועצה מפעילה פה אנשים ביום שבת בלילה. אתה יודע שצריך לעשות את זה שבוע מראש, להעביר לחברי המועצה, אתה היועץ המשפטי.

ד' לוי: אתה פנית למשרד הפנים לבטל את התמיכות בנוער. תגיד את האמת לפחות, שישמעו, שיידעו.

א' בן גרא: קודם כול שתדעו, חברים, אם יש פה תושב שלוקח על עצמו, שרוצה לנהל שיח אתי, כן, אין לי שום בעיה, אני אנהל את זה, אבל זה לא קשור לישיבת תקציב, עם כל הכבוד לכולם, ויש לי הרבה כבוד לכולם, אני לא מפריע לי שאנשים ישמעו, הקהל במיתר הוא קהל מתורבת ואני לא צריך לעבור לסגירת דלתות וכל מה שכרוך בזה, ברוך השם אני מסתדר, ויש לנו גם כן תשובות להכול – יכול להיות שהן לא מספקות או לא מתאימות, גם יכול לקרות אבל זה בסדר.

עניין של נוער. תראו, מכיוון שהנוער אצלנו, אם תשוו גם כן, אם תרצו להשוות בין היישובים, אנחנו שונים מהותית משאר יישובי הלוויין במספר תנועות הנוער, לנו יש שלוש תנועות נוער – יש לנו את הנוער העובד והלומד, יש לנו את הצופים ויש לנו את בני עקיבא – אז אנחנו שונים מהותית מהיישובים שיש להם תנועה אחת, וזה אומר גם שאנחנו צריכים לסנכרן בין כולם, אנחנו צריכים לדאוג לכולם באופן שוויוני, גם בתמיכות. אנחנו מצליחים לחלק תמיכות, מישהו טרפד לנו קצת את התמיכות של 2015 אבל הסתדרנו,

ש' פרץ: לא אישרת את התקציב. לא אישרת את התקציב, נכשלת באישור התקציב ומשרד הפנים אמר לך תחלק חצי.

א' בן גרא: כשאתה עובד נכון, בסוף אתה מגיע לתוצאות, וזו הישיבה הבאה, מי שרוצה להישאר אני אשמח להראות לו את זה.

ש' פרץ: רק בגלל שעבדת לא נכון פגעת בתנועות הנוער בצורה אנושה. דוד לוי אמר את זה בעצמו. לקח הלוואה כדי לקנות מחקים בגלל שלא נתת לו כסף.

א' בן גרא: מה שעשינו בתחום הנוער, אנחנו כמובן שדרגנו גם את המועדון עצמו שיהיה לרווחת הנוער, מי שרוצה יכול ללכת למועדון הנוער לראות אותו, שדרגנו אותו לאין ערוך ממה שהיה. אנחנו גם לקחנו מדריך נוער, שבאמת מדריך משכמו ומעלה, כי חבר'ה, התושבים של מיתר צריכים מישהו כמו שצריך ובאמת מישהו שמחובר אליהם. לקחנו גם כן משרה, שתדעו, משרה חדשה, של מנהל נוער, שלא הייתה קודם, זה משרה במאה אחוז, זה רק מפאת החשיבות של הנושא הזה כמובן, אז גם כן גייסנו מנהלת נוער, וכמובן העניין של התמיכות. אנחנו עושים הכול לתת לנוער שלנו כמה שיותר. מהבחינה הזו הגדלנו את התמיכות גם השנה. את התמיכות שלא הצלחנו לתת שנה שעברה מכל מיני סיבות שלא יפה לדבר עליהן כי אנחנו לא מתכוונים הרי לפגוע באף אחד, אנחנו הצלחנו לתקצב אותן

במסגרת תיקוני התקציב. תשימו לב, אם אמרתי שאנחנו שואפים לאיזון, אנחנו הוספנו אפילו לנוער כסף הוספתי כדי שנוכל לתת אותו, ובסך הכול, כפי שעיניכם רואות, היריעה רחבה,

ש' פרץ: אבנר, אתה יכול להסביר ש-150 אלף 95% זה קצת יותר מ-250 75%. זה מה שעשית עם התמיכות, אתה זוכר את זה?

א' בן גרא: אני לא רוצה להכביד על אנשים ומכיוון שכך,

תושבת: זה ישיבה או מונולוג פה? אני לא מבינה, אני פשוט לא מבינה. אבנר, באמת, אנשים באו לפה,

א' בן גרא: סליחה, עירית, אם הונו אנשים ואמרו להם לבוא לישיבת תקציב שהיא לא קשורה לכלום, זה לא בעיה של כולם.

תושב: אבל אתה לא מכבד אותנו, לא ככה מנהלים ישיבה בדמוקרטיה, סליחה.

א' בן גרא: אתה אל תגיד לי איך מנהלים ישיבה, אוקיי? טוב, חברים, אני עובר כרגע לשלב שאמרתי, אני אתן ליואל בוהדנה להגיד כמה מילים ואחרי זה ידבר אחריו מי שידבר, אחר כך חדוה ואנחנו נעבור להצבעה.

ש' פרץ: אבל לפני, לפני שאתה,

א' בן גרא: בבקשה. לא "לפני", אם אתה מפריע אני עובר להצבעה.

ש' פרץ: אתה יכול לאיים על כולנו עוד הפעם.

א' בן גרא: טוב, חברים,

תושבת:רגע, ביטחון, ביטחון.

א' בן גרא: חברים, אמרתי, שוב פעם. גברת אוחיון, את רוצה לדבר אתי על מה שאת רוצה, את מוזמנת עם כל הפורום הזה.

גב' אוחיון: זה לא רק אני רוצה, זה עוד תושבים רוצים.

א' בן גרא: אמרתי, עם כל הפורום הזה,

י' חזן: חברים, בואו ניקח נארגן מפגש תושבים, עם דוד נציגכם, אני אארגן,

דוד (תושב): אני לא נציג של אף אחד, אני באתי לשמוע על תקציב.

י' חזן: לא, לא, לא, רק בשביל הארגון. נארגן איזה מפגש שיח בעוד שבוע שבועיים, זה לא הפורום המתאים.

א' בן גרא: חבר'ה, אי אפשר לבוא... דוד, תקשיב. אני לא הזמנתי תושבים, זה לא פעם ראשונה,

משה (תושב): אני הזמנתי ואני חושב שזה בסדר. אני הזמנתי.

א' בן גרא: מושון, אל תפריע לי.

משה: אני הזמנתי ואני גאה בזה. תראה כמה אכפת לאנשים.

א' בן גרא: זה בסדר גמור, אבל אני כדי שאני אתן להם את מה שצריך לתת להם ואענה להם, זה לא קשור בכלל לישיבת תקציב. אוקיי? אז חברים, יואל בבקשה.

ש' פרץ: רגע, שנייה. יואל, עשר דקות ועשר דקות. יש דיון על התקציב, תקציב דנים בו.

א' בן גרא: עשר דקות יואל ואחר כך אתה.

ש' פרץ: אבנר, זה אתה כתבת, "דנים בתקציב". אתה כתבת "בשביל זה צריך קהילה חזקה" במועצה, אתה כתבת את זה.

א' בן גרא: אתה מפריע לחבר שלך.

ש' פרץ: צריך להיות דיון. אני לא מפריע לו.

א' בן גרא: אתה מפריע לחבר שלך לדבר. יואל, בבקשה.

י' בוהדנה: לפני שאני מתייחס לתקציב, בנקודות שאני החלטתי להתייחס אליהן, אני רוצה למסור הודעה בנושא הספורט. אני חושב שהגיע הזמן ביישוב, אבנר, ואתה בהחלט יכול לפעול שיהיו שני מגרשי טניס שדה שלא יהיו קשורים בשום מנוי לבריכה ושום דבר, שאנשים יכולים להשתמש במתקנים, יש מתקנים יפים מאוד של ספורט, באמת השקעת, אני חושב שאתה יכול לפעול גם בנושא הזה. דיברתי על זה בעבר, אני מדבר גם על זה עכשיו. היום מי שרוצה לשחק טניס שדה צריך לעשות מנוי בבריכה. זה לא הגיוני, לא מקובל, לא סביר גם.

עכשיו לגבי התקציב. טוב, כשאני עיינתי בתקציב הזה באמת ראיתי שהוא תקציב בגישה שמרנית, כך אני מגדיר אותו. זאת אומרת, אתם כביכול יצאתם מהנחת עבודה שאתם תכניסו הכנסות בארנונה, שלדעתי הן פחותות. לפי החשבונות שאני עשיתי אני הגעתי למסקנה שהתקציב בחסר במשהו כמו 1.3 מיליון בערך להכנסות, כך אני צופה שיהיה, בין 1.3 ל-1.8. זאת אומרת שסך כל היקף ההכנסות ברשות יגיע כמעט אפילו עד 2 מיליון שקל, ובהתאם לזה יהיה לך גם את הנושא של ההוצאות. הגישה השמרנית הזאת, אתה יודע, זה כמו מחסני חירום, אתה אומר תשמע, אולי יהיה לי פתאום הפתעה פה, אולי יהיה הפתעה שם, זה המצב, ככה אני ראיתי את זה.

עכשיו, לגבי שמירה – אנחנו התבשרנו שהתעריפים יונחתו עלינו מלמעלה ואז גם

ההכנסות משמירה, מהנהגת שמירה, יופחתו. אני האמת רציתי לדבר על זה גם בלי שום קשר אבל זה יצא בתזמון מושלם ואני חשבתי שבאמת צריך לעשות הערכה מחדש בכל נושא האבטחה ביישוב. אני בהתחלה רציתי לבוא מנקודת הנחה שאנחנו נחסוך כסף בהוצאות האבטחה ונתייעל כדי לתקצב יותר נערים ששומרים ואז ירצו יותר לשמור ויותר להיות שותפים כי השכר יהיה בהתאם. אבל בלי שום קשר ההכנסות הן מופחתות וצריך להיערך מחדש. אז מבחינתי להיערך מחדש, אני חושב שהיישוב צריך להיות יותר מרושת במצלמות, גם נסתרות וגם גלויות, זאת אומרת יותר נושא של מצלמות.

נושא של סיור – אני אגיד לכם את האמת, אני קם בסביבות השעה 4:30 כל בוקר, הסיור ברחוב מורג תמיד עובר בשעות האלה בערך, אני לא ממש רואה תועלת מהבחינה הזאת. ז"א אני יותר רואה תועלת בכיתת כוננות כזאת, ז"א הרכב עומד באיזשהו מקום, הם נמצאים ערניים, שני שומרים, ואז אם יש צורך ויש קריאה של אחד התושבים לעזרה, ויש גם מקרים כאלה, אז הם יוצאים לקראתו, או אם יש דיווח על אירוע אז הם יוצאים לקראתו. מהבחינה הזאת אני חושב שזה כן יחסוך כסף.

נושא של שמירה בכניסה ליישוב – יכול להיות מאוד שאנחנו נצטרך להיערך גם מהבחינה הזאת, ז"א לא להתחיל את זה מ- מתי מתחילים, שבע בערב? אלא להתחיל משעה יותר מאוחרת כדי לחסוך בעלויות. אלא אם כן יש התראות חמות על איזשהו אירוע חבלני או משהו כזה שיצריך היערכות באותו יום. אבל אין שום ספק, אני לא רוצה שיגיעו למצב כזה שיבואו לתושבים ויגידו להם: עכשיו ירד לנו הכסף אז בוא אנחנו עכשיו נראה איך אנחנו שומרים על רמה מסוימת ואנחנו נצטרך לקחת את זה ממקורות אחרים. הרי זה יבוא על חשבון משהו. אז לכן חייבים לעשות חשיבה בנושא הזה. כי בסופו של דבר הכסף הזה לא גודל על העצים ויהיה על חשבון משהו אחר.

לגבי הנושא של כרמית – תראו, אנחנו לא קיבלנו אבל אני גם מבקש ורוצה שנעשה את זה, גם אולי מבחינתכם עשיתם את זה – אני עד היום לא יודע לבוא ולהגיד כמה בסופו של דבר, נכון שאנחנו מקבלים כספים מאגרות בנייה, אבל אני לא יודע לבוא ולהגיד כמה עולה לנו הביטחון שאנחנו נותנים להם שם, ואני כבר נתתי ביטוי לזה שאנחנו צריכים לפנות למי שצריך לפנות כדי שאנחנו נקבל תגמול עבור זה שאנחנו נקיים שירותי ביטחון שם, שלא יכול להיות שיבואו מכיסנו. התושבים פה משלמים ארנונה, שכונה לא שכונה יכול להיות שיש איזה ראייה לאומית, הכול טוב ויפה אבל מישהו צריך לשלם על זה. ואני תמיד חשבתי שהמדינה צריכה להיות שותפה לתהליך הלאומי הזה ואנחנו צריכים להיות מתוקצבים

בהתאם. אז בשביל זה אנחנו צריכים להכין נייר עבודה, זאת אומרת שאנחנו יודעים כמה עולה לנו מבחינת ביטחון, כמה עולה לנו מבחינת הוצאות הנדסה, הדברים האלה עולים כסף, צריך לכמת את זה למספרים ובסופו של דבר להגיע לאיזשהו מספר שבו אנחנו באים מול המשרדים ואומרים חבר'ה, זה לא יכול להיות ככה, אנחנו מקבלים מאגרות X. אז כל עוד אנחנו מקבלים יותר, ואת זה אני לא יודע להגיד, אז הכול טוב ויפה. אבל אם אנחנו מקבלים פחות אז אנחנו צריכים לעשות חשיבה בנושא הזה ולהגיד בואו תשפו אותנו ואנחנו נקבל את הכסף. זה לא צריך לבוא על חשבון אלה שמשלמי ארנונה פה. אנחנו בתחילת היישוב השקענו הרבה מאוד כסף לבנות את היישוב הזה בהתחלה במשאבים כספיים שהיה נטל על התושבים וככל שהתקדמנו הנטל הזה לא פחת בצורה דרמטית אבל בכל זאת בהתחלה הנטל היה הרבה יותר גדול ואנחנו רוצים להתרווח והנטל הזה של כרמית צריך לבוא בחשבון ולבוא ולהגיד, רגע, האם זה בא על חשבוננו כן או לא. ולבוא ולעשות חשבון מול המשרדים הממשלתיים הרלוונטיים ולא להתבייש להגיד להם את זה. יכול להיות גם שאתה תבוא ותגיד לי, גם זה עבר לי בראש, שהכסף מנבטים והכסף שזה איזשהו הסכמי-גג כאלה שבאו בעצם זה שאנחנו טיפלנו בכרמית. יכול להיות, אני לא יודע. הדברים האלה צריכים לבוא לשולחן ולהגיד, חבר'ה, זה מה שאנחנו מקבלים בתמורה, זה מה שאנחנו נותנים. כדי שאנחנו נהיה רגועים מהבחינה הזאת.

טוב, אז בגדול, שוב פעם, אני רק אסכם, אני אגיד שראיתי שהתקציב נמוך מצפי ההכנסות כפי שאני ראיתי בהיקף של כמעט שני מיליון שקל, בין 1.3 לשני מיליון שקל. רק בארנונה זה 1.3, יש עוד כמה סעיפים, יש סעיפים שהם לא באים לידי ביטוי כמו שכר ודברים כאלה, אז זה ההערכה שלי. לדעתי זה סכום קצת גדול מדי בשביל לתת 'פור', זאת אומרת היה אפשר לעשות את זה פחות שמרני. אבל זה כבר עניין של גישה. סה"כ התקציב פה מאוזן. אני הייתי פה הרבה מאוד שנים, אני חייב להודות ולהתוודות, ואבנר צודק מהבחינה הזאת, התקציב היה הרבה מאוד שנים גרעוני ואנחנו לקחנו הלוואות, וגם בתקופה מסוימת גם בתקופה שלך, בוא נהיה הגונים.

ש' פרץ: אה, אבנר לא לקח הלוואות?

י' בוהדנה: אז אמרתי, בתקופה שלך, התקופה של אבנר. ובסופו של דבר אבל הגענו לאיזשהו מצב, אני חושב, שהוא חסר תקדים בעבר. ז"א אנחנו היינו במצב הרבה יותר גרוע וזו האמת. אנחנו היינו גרעוניים, זה הביא אותנו לאיזושהי תכנית התייעלות, הייתה פה מלחמה אם זה תכנית התייעלות, אם זה תכנית פה, תכנית שם, היה לזה מחירים מאוד

כבדים ו-4.5 אחוז היה המחיר שכל התושבים היו צריכים גם לתת כתף מהבחינה הזאת, ואנחנו סוף סוף מגיעים לאיזשהו תקציב מאוזן, שכמו שאמרתי הוא שמרני, וזו באמת בשורה וגם יש לנו מקורות הכנסה נוספים. בסה"כ יש לנו יישוב נהדר, יישוב יפה, כשבאים אליי אורחים ורואים את הישוב שלנו אז אני רק מקבל שבחים.

תושבת:ורואים טינופת, הרס.

י' בוהדנה: נכון, אנחנו רוצים, אז אני זוכר שניהלתי מלחמות דון קישוט בבריכה על מחירי המנויים ועל כל מיני דברים, אבל בסך הכללי יש לנו פה יישוב נהדר, יישוב שיש בו מתקנים נהדרים,

תושבת:זה נורא נחמד להסתכל על העננים ולהגיד איזה שמש יפה.

א' בן גרא: שוש, אני קורא אותך לסדר פעם שנייה.

י' בוהדנה: בסדר, זאת דעתי אבל. כי אני יכול להגיד לך,

תושבת:מה, כאילו, אנחנו גרים ביישוב.

א' בן גרא: סליחה, את לא יושבת שם להעיר מאחורה, בסדר? תודה רבה.

י' בוהדנה: אני גר משנת 94' פה ואני יודע הכול מבחינת הזמנים.

א' בן גרא: יואל, סיימת?

י' בוהדנה: כן, סיימתי.

א' בן גרא: טוב, תודה רבה, יואל. כן, בבקשה.

משה (תושב): מי מדבר עכשיו, אבנר?

א' בן גרא: הנה, יש פה חבר אופוזיציה, דבר.

משה: איך קוראים לו?

א' בן גרא: לא יודע.

משה: אתה לא יודע איך קוראים לו? ראש מועצה לא יודע איך קוראים לו?

א' בן גרא: בשבילך אני לא יודע. עוד פעם אחת שאתה מפסיק,

משה: זה נראה לי מבייש.

א' בן גרא: תקשיב, עוד פעם אחת שאתה מעיר,

משה: אמרת בוהדנה, מותר לך גם להגיד את שמו, מה, אתם ברוגז? כמו בגן? מה זה, ארץ נהדרת, תגיד ליי? יש לו שם, אתה צריך לתת לו כבוד ולהגיד את שמו שהוא ידבר.

א' בן גרא: בגלל שאני מכבד אותך אני אסביר לך.

משה: גם אני מכבד אותך אבל אתה לא מכבד את הציבור שיושב פה, אבנר.

א' בן גרא: אני מכבד את כולם.

משה: יש לו שם.

א' בן גרא: טוב, סיימנו לדבר.

משה: הוא חבר מועצה, הוא נבחר. בבקשה, דבר.

ש' פרץ: לי קוראים שמעון פרץ, אני חבר מועצה. אני גם חבר של אבנר.

א' בן גרא: בבקשה. עשר דקות.

ש' פרץ: כן, עכשיו תמדוד. טוב, אני אתחיל קודם כול מזה שכחבר מועצה ולא קשור למעמדי באופוזיציה, יש טובת היישוב, טובת התושבים, ומה שאינו טובת התושבים או טובת היישוב.

אני נגד התקציב מהרבה סיבות, יהיה קשה לפרט אותן בעשר דקות שניתנו לי, למרות שהייתה לי שיחה הבוקר עם ג'קי הגזבר, כי יש הרבה שאלות שאני מניח שגם חברי המועצה פה יכולים לשאול, למשל כל מיני שורות בתקציב שחסרות, פשוט חסרות אותיות ואי אפשר לדעת על מה מצביעים, אבל כנראה שכולם יצביעו, יואל כבר הצביע בעד. אבל אני לא הצלחתי לקרוא את כל התקציב במקומות האלה, שחסרים פשוט דברים. יש משפט, כתוב "יוסי זה" ואותיות חסרות, איך אפשר להבין על מה בדיוק מצביעים, אני לא יודע.

י' וקנין: אינטליגנציה בסיסית אפשר. ולי אין אותה, לך יש יותר ממני.

ש' פרץ: לך אני אומר, מר אבנר בן גרא,

א' בן גרא: יוסי, אל תפריע לו, יש לו עוד 9 דקות. כן, בבקשה.

ש' פרץ: לך אני אומר, מר אבנר בן גרא, אנחנו יושבים פה, מבחינתי זאת הפעם השלישית או הרביעית שאנחנו מאשרים פה תקציב, ואני מחזיק פה את החוברות של תקציבי המועצה, אנחנו כל שנה – 2014 לא אושר מעולם, 15' ארבע חוברות, 16' שלוש חוברות – יושבים פה כולם, מצביעים בעד תקציב ואחרי זה מתקנים אותו ומתקנים אותו ועוד פעם מתקנים אותו, אז אולי פעם אחת נעשה מה שצריך לעשות,

י' בוהדנה: אני רק רוצה לתקן אותך, לא כולם הצביעו בעד כל הזמן. היו פעמים שהתנגדתי גם. כשהיינו גרעוניים התנגדתי.

א' בן גרא: יואל, בבקשה, הוא לא הפריע לך, אל תפריע לו.

י' בוהדנה: לא, רק שידייק.

א' בן גרא: כן.

ש' פרץ: תקציב עושים לא על בסיס, מה שנקרא, "חיים שכאלה", אלא קובעים

יעדים. הרי איך אנחנו יכולים לדון על התקציב בלי לדעת מה היעדים שקבענו לעצמנו. חסרה פה מנהלת מחלקת החינוך, איזה יעדים קבעה מחלקת החינוך, הציגה אותם למועצה עפ"י הדברים שצריכים להיות בהכנת תקציב, שאתה אמון עליו, וזה לא קורה.

י' וקנין: שמעון, אתה עושה תקציב לבית שלך? אתה עומד בהוצאות ובהכנסות שלך כל הזמן אחד לאחד? אתה לא מתקן תוך כדי שינויים?

א' בן גרא: יוסי, אני ביקשתי,

י' וקנין: מה, אני לא מבין איזה שטויות הוא מדבר. מה, הוא רוצה לזלזל באינטליגנציה הבסיסית של כל האנשים שנמצאים פה?

א' בן גרא: אבל תן לו, אנשים פה חכמים, הם מבינים. יוסי, אנשים מבינים, עזוב נו.

י' וקנין: אוי לה למועצה שלא תתקן את התקציב שלה תוך כדי תנועה ותבין שהיא צריכה לעשות את המקצה שיפורים הזה.

ש' פרץ: אוי לה למועצה שעדיין לא קבעה לעצמה, מהיום שהיא כוננה, יעדים ברורים ומטרות על מנת שנוכל לבדוק,

ד' לוי: כמה זמן אתה במועצה בשביל כל השנים האלה שאתה מדבר?

א' בן גרא: חבר'ה, תנו ליהנות קצת, נו.

ש' פרץ: עכשיו, מאחר ואי אפשר לגעת בכל הסעיפים, ובטח במסגרת הזמן שמוטלת פה, כי אין דיון על התקציב אלא יש את מגבלת הזמן שראש המועצה מקפיד עליה, אז צריך לזכור שבסה"כ התקציב הזה עלה, כי התושבים משלמים, כי יש הכנסות מנבטים, כי יש הכנסות מהמחסום. בפועל איך זה מתורגם החוצה לתושבים כשמסתכלים על כל סעיפי התקציב? אז פה ירד, פה קצת עלה, ואנחנו רואים פגיעה מתמשכת בחינוך, קיצוץ בתנועות הנוער בגלל החלוקה שנעשתה פה עם התיקונים באחוזים שנותנים להם, בטח פגיעה במועדון, כשחברים במועדון הקשישים במיתר נדרשים לשלם מה שהם לא שילמו בעבר, הם צריכים לשלם דמי חבר, פחות ופחות מבוגרים שהיו פעם במועדון מגיעים לשם, בגלל מיעוט בפעילויות, אותו דבר מועדון נוער שהיה סגור. אז אפשר להגיד המועדון היה סגור, זה היה סגור, זה לא נבנה, המתקנים לא פעילים, חסכנו הרבה מאוד כסף והתקציב מצוין ומאוזן. השאלה היא לא אם התקציב מאוזן, לא בזה אנחנו מתעסקים.

עכשיו, אני אלך לדברים העיקריים שאני חושב שצריך לגעת בהם, וזה גם כן, אחת הסיבות העיקריות שבעטייה אני מתנגד לתקציב הזה, הנושא של הביטחון. כשאנחנו מסתכלים על התקציב, ואתה דיברת פה גבוהה גבוהה על המון דברים אבל איפה הביטחון?

כשמסתכלים על התקציב, ההוצאות שמתוכננות כרגע לתקציב 2017 זה 1.7 מיליון. ההוצאות על הביטחון שנדרשות למיתר עפ"י מה שנאמר בבית משפט ועפ"י הדוחות הקודמים זה 2.9 מיליון שקלים, כדי להגיע למצב שיש לנו איזשהו ביטחון בסיסי למיתר. בתקציב הזה יש 1.7 מיליון, זה הכול, את זה אנחנו נותנים. על זה תוסיפו את מה שהמשטרה נותנת למוסדות חינוך, ואיך אנחנו מזה מתרגמים תכנית לביטחון ולאבטחה ונותנים מענה לביטחון ביישוב. בתקציב הזה זה לא קורה. זה לא מופיע בשום שורה, אין לזה שום יעד, אין לזה שום הגדרה, חוץ מאיזה משפט שלא ברור לי למה הוא נכתב בכלל: בנושא של הביטחון "המועצה תבצע התאמות דרושות לצורך ביצוע מטלות האבטחה במסגרת התקציב החדש". איך נעשה את זה ב-1.7 מיליון שקלים? כן, אני מחכה לתשובה בהזדמנות אחרת.

אז בנושא הזה של הביטחון ברור שהתקציב הזה לא נותן מענה. לא רק זה, הוא פוגע אנושות ביכולת של המועצה לספק ביטחון לתושבים. זה מתחבר לדברים אחרים.

נושא הניקיון – כשמסתכלים על התקציב שמושקע פה בשפע, ניקיון וגינון, חברי המועצה יכולים לראות את הסעיף, איזה שינוי יש שם? האם יש למועצה איזושהי תכנית לשפר את רמת הניקיון? שהיא לא טובה, היא בעייתית, היא גרועה, היא מתחת לכל ביקורת. איפה יש את זה בתקציב פה? חברי המועצה כולם יכולים הרי להתייחס, אם יהיה פה דיון ענייני כמה כסף אנחנו הולכים להשקיע בניקיון כדי לשפר את זה. אז יש פה אפילו איזושהי ירידה. לזה לתרגם את העשייה? זה נראה לי בלתי אפשרי.

הנושא שהוא מאוד מהותי פה בתקציב, שאני רוצה להתייחס אליו באופן ממוקד זה הנושא של תקורה מצהרונים. המועצה גובה מזה כמה שנים "הכנסות מתקורה מצהרונים". גובים מההורים שמשלמים על צהרון, לפחות לפי החוזה או המכרז שהמועצה הוציאה, קרוב ל-20 אחוז תקורה. בתקציב זה בא לידי ביטוי בסכום של קרוב ל-324 אלף שקלים. מתוך זה המועצה משלמת, לא לצהרונים, למבנה המועצה: כיבוד ואירוח, ציוד משרדי, שירותי ניקיון – וזה על חשבון הורים ששמים את הילד שלהם בצהרון ומשלמים תקורה למועצה. אני מציע להוריד את זה. בוא נוותר על התקורה הזו, למה ההורים צריכים לשלם את זה? ההורים צריכים לשלם תקורה למועצה כדי שיהיה פה כיבוד ואירוח? שיהיה ציוד משרדי למועצה? תחסכו את זה מהם, הרי הם מוציאים הרבה כסף. צהרון זה שירות שהמועצה צריכה לתת.

יש פה סעיפים של השכרת מבנים, שאני לא יודע איך הגעתם לסכומים האלה וכל

מיני שאלות שרציתי לשאול ואני לא אשאל אותן בגלל הזמן הקצר.

עכשיו, צריך לזכור, אנחנו מקבלים כסף מנבטים, שזה ראש המועצה זוקף את זה לזכותו, זה בסדר, אבל צריך לזכור שהיה פה חבר מועצה שקוראים לו שמעון מזוז, הוא היום עדיין גזבר בדימונה, הוא הגה את הרעיון, הוא יזם אותו, הוא הוביל את התהליך, וראש המועצה בסך הכול היה חלק מהעניין. אבל צריך לזכור שאנחנו מכניסים למועצה חוץ מהארנונה מהתושבים שעלתה בצורה מטורפת, עוד קרוב ל-2.9 מיליון, לפי החישוב, מנבטים ומהמחסום,

ע' קריבוי: שלושה כמעט.

ש' פרץ: שלושה מיליון שקלים, וכמו שכתוב בדף הראשון של התקציב, הדבר הראשון שאנחנו עושים עם הכסף הזה שאנחנו מקבלים כאילו לשרת את התושבים, אנחנו מחזירים אותו בהלוואות. גם ראש המועצה שיושב פה לקח בשנה שעברה ארבעה מיליון שקלים הלוואה והעלה את כמות ההלוואות, את מה שנקרא: עומס המלוות שאנחנו צריכים להחזיר. אז התקציב של מיתר מתחיל בזה שאנחנו מקבלים כסף מנבטים, מקבלים עוד קצת תוספת, התושבים משלמים הרבה יותר, אבל אנחנו מחזירים קודם כול שלושה מיליון שקלים הלוואות. צריך להחזיר את זה. ואז התקציב מתחיל תחשבו מאיפה, ואז תשאלו את עצמכם איפה אנחנו משקיעים בתושבים.

לסיכום, אני חושב עוד פעם, כמו שאני רואה את זה לפחות בשנים האחרונות שאני חבר מועצה – סליחה, הערה חשובה נוספת, יצא לי לשבת על זה בוועדת ביקורת גם עם מטי ואני אומר את זה פה גם ליועץ המשפטי: התקציב הזה שוב נעדר סעיף ייחודי לוועדה למאבק בנגע הסמים והאלכוהול. גם מיתר לא פטורה מזה. יש פקודת עיריות שתקפה גם למועצות מקומיות שמחייבת את המועצה להכניס פה סעיף ולתקצב את הדבר הזה, כדי שנוכל להתמודד גם עם הבעיות שיש במיתר, גם אם הן לא אקוטיות הן קיימות, ואין את זה בכלל בתקציב. ז"א דיברו פה על עבריינים, אבל אני לא יודע, זה בניגוד למה שנקרא "פקודת העיריות".

בקיצור, אני חושב שהגיע הזמן שכמועצה, אם אנחנו יושבים בדיונים כאלה, ולא בגלל הנוכחות של התושבים, יעידו פה חבריי, זה מה שאני אומר וזה מה שאני עושה בכל ישיבה, כך שזה לא בגלל הקהל, כך אני מתנהג בישיבות, אני דורש להביע את דעתי, זה לא תמיד מוצא חן בעיני החבר'ה,

ח' שקד: כל אחד והקמפיין שלו.

ש' פרץ: זה לא מוצא חן תמיד בעיני אף אחד מחברי המועצה,

א' בן גרא: חבר'ה, עזבו אותו. הוא לא ביקש תקציב שיפסיקו לעקוב אחריי, הוא יודע טוב מאוד מי. המשטרה גם יודעת. אנחנו לא מתעסקים עם זה, בוא.

ש' פרץ: כן, ראש המועצה הגיש תלונה למשטרה בגלל שפגשתי אותו בבית משפט.

ד' לוי: לא, בגלל שאתה עוקב אחריו כל היום, 24 שעות.

א' בן גרא: לא רק אחריי, זה הבעיה.

ד' לוי: תפסיק, תגיד את האמת לפחות. תגיד לחברים את האמת.

א' בן גרא: תראה לי איזה מישהו נורמלי עוקב... טוב, חברים, תודה רבה.

ש' פרץ: לא סיימתי.

תושב: רגע, יש לו עוד,

א' בן גרא: אתה אחראי פה על הזמנים, סליחה?

ש' פרץ: אני לא סיימתי, אני אסיים, זה בסדר, זה בסדר.

א' בן גרא: אז אל, בוא, אני מבקש ממך לא להעיר, יש לי פה את הזמנים שלי, אני לא צריך אותך בסדר? תודה.

ש' פרץ: אם היה מתקיים פה דיון אז אפשר היה לשאול איפה למשל ההתייחסות בתקציב, היא לא קיימת, כל הנושא של שמירה על הסדר הציבורי, שגם לך יצא לפרסם את זה, "אנחנו נאכוף נאכוף נאכוף" ואתה בעצמך שופך פסולת בניין בכל פינה.

תכנית לאחזקת הגנים הציבוריים – שזה פשוט אין מילה להגיד איך הם נראים ואין בתקציב שום התייחסות בסיסית עניינית שאומרת, חבר'ה, בואו נתמקד בזה בשנה הקרובה, בואו נעשה שינוי. אולי זה גם יועיל לך בבחירות הקרובות, לפחות לקחת לעצמך איזה חצי שעה של מסע בחירות.

הנושא של החלפת חול בגנים, ניקיון, תחזוקה שוטפת, כל הנושא של הדברים שצריכים להכניס אותם לתקציב, לראות איך הם באים לידי ביטוי כדי שנוכל לעשות שינוי לטובת התושבים – זה לא קיים. אפשר לצחוק.

איך מגדילים את מספר החניכים בתנועות הנוער ולא איך עובדים על כולנו בנושא תמיכות שהולכות וקטנות באופן מעשי.

א' בן גרא: אנחנו נדבר בתמיכות איזה תנועת נוער עבדה והכניסה 13 תלמידים שהם לא נוכחים שם. עוד מעט נדבר על זה. זה עוד מעט, אוטוטו. 20 דקות.

ש' פרץ: בעניין הזה אני מציע שתבדוק עוד כמה תנועות, כמה דיווחו, מי רואה

החשבון שחתם על הדוחות,

א' בן גרא: כן, כן, אנחנו בדקנו, בדקנו.

ש' פרץ: ואני מניח שכל חברי המועצה בזמן שהיה להם,

א' בן גרא: בדקנו. למרות שזה היה צפוי לא התבדינו, לצערי.

ש' פרץ: בוודאי.

א' בן גרא: כן.

ש' פרץ: הנושא של בית הספר התיכון, גם זה לא בא לידי ביטוי מספיק בתקציב. להעלות את תקציב התיכון באיזה 200 אלף שקלים כשאנחנו מדברים, כמו שאתה אמרת, התיכון גדל, אנחנו רוצים להגדיל אותו, וזה לא בא לידי ביטוי בתקציב. איך אתה רוצה לתרגם את זה בהמשך השנה.

הנושא של הספרייה – אנחנו יכולים להתפאר ביישוב נהדר, בתושבים מצוינים ומקסימים, אבל הספרייה שהורחבה ונבנתה בעמל רב הייתה סגורה הרבה זמן – בסוף כשמסתכלים בתקציב, הרי צריך לפתוח אותה, צריך שיהיו שעות פתיחה לציבור. כשאתה מתקצב אותה בפחות ממה שתקצבת אותה ב-2014, פחות מחצי בתקציב, כשאין תקציב לשכר, אז מחזיקים ספרנית ב-3/4 משרה, ברור שלתושבים לא יהיה זמן להגיע לספרייה כי היא לא תהיה פתוחה. כך זה גם לגבי מועדון הנוער.

תושב: למה, הבן שלי מגיע לספרייה והכול בסדר.

א' בן גרא: חבר'ה, אני ביקשתי. טוב, חברים, תודה רבה, סיימת את העשר דקות שלך.

ש' פרץ: לא, אני עוד לא סיימתי.

א' בן גרא: סיימת את העשר דקות. חדוה, בבקשה.

ש' פרץ: אני עוד לא סיימתי.

א' בן גרא: חדוה, בבקשה.

ש' פרץ: אני עוד לא סיימתי. מה שחשוב גם הנושא של השירות. סליחה, חדוה, כן?

א' בן גרא: את יכולה לדבר.

ח' שקד: לא, אני לא מדברת עם שני אנשים, מצטערת.

ש' פרץ: חדוה, אני אקח רק שנייה. הנושא של השירות לתושב,

ח' שקד: אני לא צריכה עשר דקות.

א' בן גרא: אז הנה, היא נותנת לך דקה.

י' וקנין: אפשר לתת לו חמש דקות משלי?

משה (תושב): אפילו בכנסת נותנים עוד שתי דקות, מה הפוזה הזאת עכשיו?

א' בן גרא: מושון, אני מבקש ממך, אתה יושב פה, ברצינות, בוא.

משה: לא, כי אתה הולך ראש בראש.

א' בן גרא: תפסיק להתערב.

משה: תן לו עוד שתי דקות, בכנסת נותנים אז פה לא ייתנו?

א' בן גרא: תקשיב, אתה, עם כל הכבוד שלך, אתה לא היועץ שלי איך להתנהל, בסדר? אז בוא,

משה: חבל, תאמין לי, אם הייתי היועץ שלך היית מקבל פה מאה אחוז,

א' בן גרא: קודם כול, יכול להיות, בסדר,

משה: תלמד להקשיב לאחרים, יהיה לך טוב. תכבד את האנשים שסביבך.

א' בן גרא: סליחה, מי שלא מכבד זה אתה, כי אתה מעלה פה את הרעיונות ואת האג'נדה שלך בלבד הפרטית. אל תעלה את זה פה.

משה: לא, אבנר, אבל אתה נותן לאנשים תחושה כאילו כולם מטומטמים.

א' בן גרא: שמעתי אותך, תודה רבה. חדוה, בבקשה.

ח' שקד: אני דווקא אתחיל עם שמעון. לי יצא לשבת עם ג'קי ולשאול שאלות דף דף, וג'קי זו הזדמנות להגיד תודה באמת על הזמן והסבלנות. יש סעיף אחד שדיברת בנושא הניקיון, שיש ירידה, אז כן יש ירידה, כי לפי מה שאני בירורתי עם ג'קי יש נושא של התייעלות במקום ההטמנה ויש הוזלה. אז רואים שם ירידה של 200 אלף שקל. אז זה הירידה.

ש' פרץ: חדוה, מאחר והעלית את זה,

ח' שקד: אני לא מנהלת זה, אני אומרת, אני לא הפרעתי לך.

ש' פרץ: לא, אבל זה דיון, את יכולה להגיד, אני חייב להתייחס.

א' בן גרא: זה לא דיון אתך, בוא.

ש' פרץ: קודם כול ג'קי יודע שפניתי אליו, הוא לא נתן לי תשובות בגלל שאמרו לו לא לתת. זה דבר ראשון. דבר שני, לגבי הניקיון, כשאת אומרת הטמנה, אני ראיתי את הסעיף של ההטמנה, הסעיף של ההטמנה הוא בשוליים מבחינתי, בסוף מה עושים פה,

א' בן גרא: צריך להבין בדוחות החשבונאיים, זה קשה, זה נכון.

ש' פרץ: כשמסתכלים על ניקוי הרחובות זה לא קשור להטמנה.

ח' שקד: לא, אבל יש הוזלה בתקציב.

ש' פרץ: בסוף כשיש ניקוי רחובות שזה אותו דבר – ניקוי רחובות זה 1.344 מיליון, אותו דבר. בזה צריך להשקיע. ההטמנה הרווחנו. מה עושים עם הכסף?

א' בן גרא: חדוה, תמשיכי בבקשה, כי אני איאלץ לעבור להצבעה.

ח' שקד: אחד, קודם כול אני שמחה לראות את הנושא של מועדון מועשר ושקיבלנו עוד קצת תקציב ביחס לשנה שעברה בבית גיל הזהב. זה לא היה מובן מאליו. יש לי עוד כמה דברים קטנים. אחד זה הנושא של הביטחון, ואני יודעת שיש פה היערכות מחדש לנושא של הביטחון, אני מקווה שזה יהיה מהיר ויעיל ונראה מיד את התוצאות, כי כן, אנחנו רואים את מה שקורה בכניסה ואנחנו חשופים להכול ויש כרגע איזושהי קבוצה ששוב פעם עושה פה מפגעים ואני מקווה שזה ייגמר מהר.

נושא נוסף שעלה זה נושא חישוב שטחי ממ"ד. אני הוצאתי פה, וזה משהו שגם כן בירר‌תי, עוד בנושא תקציב ארנונה לשנת הכספים 2013 בסעיף מקלטים רואים שממ"ד מחויב מאה אחוז בתשלום. אז זה לא משהו חדש וגם פה הולכים אחורה להיסטוריה ומנסים להעלות לתושבים.

ש' פרץ: איזה עמוד זה מהצו?

ח' שקד: הדף הראשון.

ש' פרץ: אבל חדוה, צריך לקרוא את הצו עד הסוף.

ח' שקד: אני יודעת לקרוא,

ש' פרץ: כי בסעיף 6, הסדרי תשלום,

ח' שקד: עוד פעם, אני לא מנהלת אתך דיון, אני לא הפרעתי לך.

ש' פרץ: לא, אבל את אומרת משהו כל כך חשוב,

א' בן גרא: נו, הבן אדם שלח מכתב וקיבלנו הנחיות, נו מה.

ש' פרץ: בסעיף 6, הסדרי תשלום, אני מכיר את הצו של 2013 בעל פה, כתוב שם שהמועצה מבקשת בקשה חריגה להעלאה,

ח' שקד: נכון, והיא ביקשה ואישרו.

ש' פרץ: והבקשה נדחתה.

א' בן גרא: חדוה, עוד משהו?

ח' שקד: לא. תודה רבה.

א' בן גרא: מאה אחוז.

ש' פרץ: חדוה, תביאי את החלק האחרון של הצו.

י' וקנין: אבנר, רגע, שתי דקות אני רוצה, ברשותך.

א' בן גרא: בבקשה, יוסי.

י' וקנין: זה לא סוד שהתקציב ביישוב כמו מיתר הוא מאוד מאוד אתגרי. אני רוצה גם כן לשבח את העבודה הטובה שעשה פה ג'קי ושותפו רואה החשבון שליווה אותו בעצם בהכנת התקציב. התקציב הוא מאוד אתגרי כי ההכנסות של היישוב עד לפני שנתיים היו מארנונה תושבים בלבד. עם הכנסות מארנונה בלבד אי אפשר לנהל יישוב כמו מיתר. בטח לא ברמת התחזוקה והניקיון שהתושבים דורשים ושניתנת, עם כל ההוצאות והעלויות הנלוות שיש מסביב בכל נושא החינוך, שהתושבים פה מקבלים אקסטרות, ביחס לכל יישוב באזור, גם ליישובים שמקבילים אלינו מבחינת הרמה הסוציו-אקונומית. בשנתיים שלוש האחרונות נעשו פה מלחמות אני אגדיר את זה, מאוד גדולות, מול הרשויות ומול גופים שונים כמו הצבא, שבעצם הצליחו דרכם להשיג אקסטרה הכנסה של סדר גודל של 3 מיליון שקל, שרק לקבל פרופורציות, זה מעל 10% מההכנסות שמגיעות מארנונה מהתושבים, קרוב ל-15%. זה איזשהו סוג של אקסטרה הכנסה, שהיא באמת לא הייתה צפויה. ההכנסה הזו אפשרה בעצם ליישוב להגיע לאיזשהו איזון ולעצור את מסכת ההלוואות שנלקחה כדי בעצם לכסות גרעונות ולעמוד בתפעול השוטף של היישוב.

נושא נוסף שהוא מאוד כאוב, הוא אמנם לא בא לידי ביטוי בתקציב אבל זה הנושא של כל הפקקים והתחבורה. אין הוקוס פוקוס בנושא הזה. פקקים ובעיות תחבורה זה בעיות שקיימות היום בכל הארץ, בהרבה מקומות ברמה הרבה הרבה יותר חריפה ממה שקיימת אצלנו, וגם פה, נציין את המאבקים והנסיעות אין סוף שעשה ראש המועצה כדי לנסות ולהגיע לכל מיני הסדרים, אם זה בהוספת מחלף, שלכולם זה נשמע, אוקיי, הוסיפו עוד איזשהו מחלף במיתר, אבל המחלף הזה אמור מאוד להקל את עומסי התנועה והוא עולה מיליארדי שקלים, ולהשיג תקצוב כזה זה לא עניין של מה בכך.

תושב: זה לא תכנון מראש אבל?

י' וקנין: יש תכנונים מראש שעושים משרדי התחבורה, ובתכנונים מראש האלה לא נלקחו בחשבון הרבה דברים שתוך כדי תנועה תיקנו וסידרו. בניגוד לחברי למועצה אני חושב שתוך כדי תנועה חייבים לעשות הרבה מאוד דברים כדי להבין מה צריך לשפר ולא מגדירים איזשהו קו והולכים בו ראש בקיר. אז כן, לשאלתך, המחלף הזה לא תוכנן, ואחרי הרבה מלחמות ומאבקים כן הצליחו להוסיף אותו.

א' בן גרא: טוב, יוסי, תודה רבה. אוקיי, חברים, מי בעד אישור תקציב 2017? מי נגד?

צ' אלמלם: תקציב 2017 מאושר ברוב קולות.

תוצאות ההצבעה: ברוב קולות.

בעד (7) : אבנר בן גרא, יניב חזן, עדנה סבג-קריבוי, דוד לוי, חדוה שקד, יוסי וקנין ויואל בוהדנה.

נגד (1) : שמעון פרץ.

נמנעים(0)

ישיבת מליאה שלא מן המניין לחודש דצמבר החלטה מספר 1 מיום 13/12/16 :

תקציב המועצה לשנת 2017 - **מאושר**.

א. אישור תקן כ. אדם

א' בן גרא: תקן כוח אדם, חברים, אנחנו מאשרים את תקן כוח אדם שנמסר לכם. מי בעד? מי נגד?

צ' אלמלם: תקן כוח אדם **מאושר**.

תוצאות ההצבעה: ברוב קולות.

בעד (7) : אבנר בן גרא, יניב חזן, עדנה סבג-קריבוי, דוד לוי, חדוה שקד, יוסי וקנין ויואל בוהדנה.

נגד (1) : שמעון פרץ.

נמנעים(0)

ישיבת מליאה שלא מן המניין לחודש דצמבר החלטה מספר 2 מיום 13/12/16 :

תקן כ. האדם לשנת 2017 - **מאושר**.

ב. אישור מסגרת אשראי חח"ד בבנק מרכנתיל דיסקונט לשנת 2017 בסך של 2 מש"ח,לרבות שיעבוד הכנסות עצמיות

א' בן גרא: עכשיו, בתוך התקציב, כמו שכל שנה אנחנו מאשרים את מסגרת האשראי שהיא מאפשרת תזרימית לעבוד – מי בעד אישור מסגרת האשראי? מי נגד?

צ' אלמלם: מסגרת האשראי **מאושרת**.

תוצאות ההצבעה: ברוב קולות.

בעד (7) : אבנר בן גרא, יניב חזן, עדנה סבג-קריבוי, דוד לוי, חדוה שקד, יוסי וקנין ויואל בוהדנה.

נגד (1) : שמעון פרץ.

נמנעים(0)

ישיבת מליאה שלא מן המניין לחודש דצמבר החלטה מספר 3 מיום 13/12/16 :

מסגרת אשראי חח"ד בבנק מרכנתיל דיסקונט לשנת 2017 בסך של 2 מש"ח ,לרבות שיעבוד הכנסות עצמיות – **מאושר**.

ציון אלמלם	**אבנר בן גרא**
מזכיר המועצה המקומית	**ראש המועצה המקומית**

ריכוז החלטות מליאת המועצה שלא מן המניין מיום 13/12/16

ישיבת מליאה שלא מן המניין לחודש דצמבר החלטה מספר 1 מיום 13/12/16 :

תקציב המועצה לשנת 2017 - **מאושר**.

ישיבת מליאה שלא מן המניין לחודש דצמבר החלטה מספר 2 מיום 13/12/16 :

תקן כ. האדם לשנת 2017 - **מאושר**.

ישיבת מליאה שלא מן המניין לחודש דצמבר החלטה מספר 3 מיום 13/12/16 :

מסגרת אשראי חח״ד בבנק מרכנתיל דיסקונט לשנת 2017 בסך של 2 מש״ח ,לרבות שיעבוד הכנסות עצמיות – **מאושר**.

ציון אלמלם	**אבנר בן גרא**
מזכיר המועצה המקומית	**ראש המועצה המקומית**